

عنوان مقاله:

تبیین ساختارهای ناپایگانی زبان فارسی در چارچوب نظریه ساخت واژه ساخت محور

محل انتشار:

سومین کنفرانس بین المللی پژوهشهای کاربردی در مطالعات زبان (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 12

نویسندگان:

پارسا بامشادی - دانشجوی دکتری زبان شناسی همگانی دانشگاه شهیدبهشتی تهران

شادی انصاریان - کارشناس ارشد زبان شناسی همگانی دانشگاه رازی کرمانشاه

خلاصه مقاله:

واژه های اشتقاقی بسیاری را در زبان فارسی میتوان یافت که دارای ساختارناپایگانی یا همزمانی هستند در این نوع واژه ها برخلاف واژه های دارای ساختارپایگانی عمل وندافزایی به صورت پی در پی و مرحله به مرحله انجام نمی شود بلکه دویاچندوند یا واژه یکباره و بصورت همزمان به یک پایه افزوده میشوند وواژه تازه ای می سازند در پژوهش پیش رو می کوشیم ضمن دسته بندی انواع واژه های ناپایگانی زبان فارسی چگونگی شکل گیری آنها را در چارچوب نظریه ساختواژه ساخت محور تبیین نماییم این نظریه یکی از نظریه های نوین در ساختواژه است که رویکردی شناختی و ساخت بنیاد به واژه سازی دارد و تاکنون به عرصه پژوهشهای زبان شناختی فارسی وارد نگردیده است ساختواژه ساخت محور الگوهای واژه سازی را طرح واره هایی انتزاعی به صورت جفت هایی از معنا و صورت میداند که ویژگی های منفرد زبان براساس آنها شکل میگیرد بیشتر داده های پژوهش برگرفته از پیکره های بیجن خان و تکواژ هستند یافت های پژوهش نشان میدهد که بسیاری از واژه های ناپایگانی زبان فارسی نمون یافته طرح واره های ساختی اند که در قالب شبکه ای سلسله مراتبی و درهم تنیده درحافظه واژگانی زبانوران فارسی ذخیره شده اند و ما این شبکه طرح واره ای را ترسیم کرده ایم

کلمات کلیدی:

اشتقاق ناپایگانی ، وندافزایی ، ساختواژه ساخت محور ، ساخت ساختواژی ، رویکرد ساخت بنیاد

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/458061>

